

ความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นผู้ประกอบการกับอุปนิสัยของผู้ที่มีประสิทธิผลสูงของนักศึกษา

คณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Relationship Between Entrepreneurship and Habits of Highly Effective People of Students of Faculty of Agro-Industry, Chiang Mai University

รัตติยาพร โปธาศรี* และอรพิน สันติธีรากุล**

บทคัดย่อ

การค้นคว้าแบบอิสระนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับคุณลักษณะของความเป็นผู้ประกอบการ ระดับเจตอุปนิสัย พัฒนาสู่ผู้ที่มีประสิทธิผลสูง และความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการกับเจตอุปนิสัยสำหรับผู้ที่มีประสิทธิผลสูงของนักศึกษาคณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลนักศึกษา ชั้นปีที่ 4 คณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวน 273 คน ซึ่งสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คือสถิติเชิงพรรณนา ประกอบด้วย ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของคุณลักษณะ ความเป็นผู้ประกอบการ และเจตอุปนิสัยสำหรับผู้ที่มีประสิทธิผลสูง กับคุณลักษณะทั่วไป ใช้วิธีตารางไขว้ และการหาความสัมพันธ์ของคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการกับเจตอุปนิสัยสำหรับผู้ที่มีประสิทธิผลสูง จะเป็นการวิเคราะห์แบบสหสัมพันธ์ โดยวิธีการหาสัมประสิทธิ์แบบเพียร์สัน

ผลการศึกษาในส่วนคุณลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 22 ปี ศึกษาด้าน วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอาหาร เกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ในช่วง 2.50 - 2.99 โดยนักศึกษาไม่เคยมีประสบการณ์ในการทำงาน หรือหารายได้พิเศษ นักศึกษาส่วนใหญ่เข้าร่วมกิจกรรมทางคณะหรือทางมหาวิทยาลัยบางครั้ง ไม่เคยมีประสบการณ์ในการ เป็นผู้นำหรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา และนักศึกษาไม่เคยเรียนรู้อุปนิสัยตามหลักเจตอุปนิสัยพัฒนา สู่ผู้ที่มีประสิทธิผลสูง และไม่เคยเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะของความเป็นผู้ประกอบการ

ผลการศึกษาในเรื่องคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการพบว่านักศึกษามีระดับคุณลักษณะความเป็น ผู้ประกอบการอยู่ในเกณฑ์ดี ทั้ง 3 ศักยภาพ โดยศักยภาพแห่งการวางแผน มีคะแนนสูงสุด รองลงมาคือศักยภาพแห่งอำนาจ และศักยภาพแห่งความสำเร็จ มีคะแนนน้อยสุด เมื่อแยกตามคุณลักษณะพบว่าคุณลักษณะความมีพันธะต่องาน ความผูกพัน ความรับผิดชอบในงาน มีคะแนนมากที่สุด รองลงมาคือคุณลักษณะการแสวงหาข้อมูล คุณลักษณะการประเมินอย่างมีระบบ คุณลักษณะการตั้งเป้าหมาย คุณลักษณะความมุ่งมั่น คุณลักษณะความต้องการใฝ่หาทางด้านคุณภาพและประสิทธิภาพ คุณลักษณะความเชื่อมั่นในตนเอง คุณลักษณะการชี้ชวน การชักชวน การมีเครือข่าย คุณลักษณะการแสวงหาโอกาส และคุณลักษณะความกล้าเสี่ยง (Risk Taking) มีคะแนนน้อยสุด

ผลการศึกษาในส่วนอุปนิสัยตามหลักการเจตอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้ที่มีประสิทธิผลสูงพบว่านักศึกษามีระดับค่าเฉลี่ย ของภาพรวมเจตอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้ที่มีประสิทธิผลสูงอยู่ในระดับมาก โดยอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะสังคมมีค่าเฉลี่ยสูงสุด และเมื่อแตกออกเป็นอุปนิสัยย่อยพบว่าอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่น เข้าใจเรา มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาได้แก่อุปนิสัยที่ 7 ปล่อยให้คนอยู่ อุปนิสัยที่ 1 ปี-โปรแอกทีฟ อุปนิสัยแสดงความสมดุล ในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ และอุปนิสัยบัญญัติขี้ออมใจ ส่วนกลุ่มอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ

* นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

** รองศาสตราจารย์ อาจารย์ประจำภาควิชาการจัดการและการเป็นผู้ประกอบการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ค่อนข้างมากได้แก่ อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งสำคัญก่อน อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ และอุปนิสัยที่ 6 ฝึกพลังประสานความต่างมีค่าเฉลี่ยน้อยสุด

เมื่อทำการศึกษาเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ จำแนกตามคุณลักษณะทั่วไป พบว่านักศึกษาคณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีคะแนนเฉลี่ยคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ จำแนกตามคุณลักษณะทั่วไปไม่แตกต่างกัน

เมื่อทำการศึกษาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยตามหลักการเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงกับคุณลักษณะทั่วไป พบว่านักศึกษาคณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีคุณลักษณะทั่วไป 5 คุณลักษณะที่ระดับค่าเฉลี่ยเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงมีความแตกต่างกัน ได้แก่ เพศ อายุ สาขาวิชา เกรดเฉลี่ยสะสม และการเรียนรู้ตามหลักการเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ส่วนคุณลักษณะทั่วไปในเรื่องของประสบการณ์การทำงาน พิเศษหรือหารายได้พิเศษ ประสบการณ์การเข้าร่วมกิจกรรมของคณะและมหาวิทยาลัย ประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่มการเป็นผู้นำ หรือเป็นผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา และประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับความเป็นผู้ประกอบการ เป็นคุณลักษณะทั่วไปที่ระดับค่าเฉลี่ยเจ็ดอุปนิสัยผู้มีประสิทธิผลสูงไม่มีความแตกต่างกัน

เมื่อทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นผู้ประกอบการกับอุปนิสัยของผู้ที่มีประสิทธิผลสูงของนักศึกษา คณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่าประชากรมีความสัมพันธ์ส่วนมากในระดับต่ำ โดยความสัมพันธ์ที่มีมากที่สุด 3 อันดับได้แก่ ความสัมพันธ์ของคุณลักษณะของความเป็นผู้ประกอบการด้านความมุ่งมั่นกับอุปนิสัยที่ 1 ปี-โปรแอกทีฟ มีความสัมพันธ์กันมากที่สุด รองลงมาคือความสัมพันธ์ของคุณลักษณะของความเป็นผู้ประกอบการด้านการชี้ชวน การชักชวน การมีเครือข่ายกับอุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ ถัดมาคือความสัมพันธ์ของคุณลักษณะของความเป็นผู้ประกอบการด้านการชี้ชวน การชักชวน การมีเครือข่ายกับอุปนิสัยบัญชีข้อมใจ

ABSTRACT

The objective of this independent study was to study the level of entrepreneurship and the 7 habits of highly effective people, and the relationship between entrepreneurship and the 7 habits of highly effective people of students at Faculty of Agro-Industry. The tool to collect the data was a questionnaire distributed to 273 fourth-year undergraduate students. The statistics used in the analysis were frequency, percentage, mean, and standard deviation. The comparison between entrepreneurship and the 7 habits of highly effective people with the students' general information was done by cross tables. The relationship between entrepreneurship and the 7 habits of highly effective people was done by Pearson's correlation analysis.

The results of the study on the questionnaire respondents' general information showed that most of them were female, 22 years old. They studied Science and Food Technology. Their grade point average were 2.50-2.99. The students had never earned any income while studying. Most of them sometimes participated in the activities organized by the faculty and the university. They had no experience in being leaders or participating in students' activities. They had not learned about entrepreneurship nor the 7 habits of highly effective people.

The respondents showed entrepreneur characteristics at the good level in all 3 competencies, with Planning Competencies ranked the highest, followed by Power Competencies and Achievement

Competencies, respectively. When each characteristic was analysed, it was found that Commitment to Work Contract were ranked at the highest level, followed by Information Seeking, Systematic Planning and Monitoring, Goal Setting, Persistence, Demand for Quality and Efficiency, Self-Confidence, Persuasion and Networking, Opportunity Seeking, and Risk Taking.

For the 7 habits of highly effective people, the overall average score of the respondents was at the high level with Public Victory Habits ranked the highest. When analyzing the sub-characteristics, it was found that the followings were ranked at the high level, with Habit 5: Seek First to Understand, Then to be Understood ranked the highest. This was followed by Habit 7: Sharpen the Saw, Habit 1: Be Proactive, Life Balance Habit, Habit 4: Think Win/Win, and Habit concerning Emotional Bank Account. The sub-characteristics which were ranked at the somewhat high level were Habit 3: Put First Things First, Habit 2: Begin with the End in mind, and Habit 6: Synergize, respectively.

From the analysis of entrepreneur characteristics against the population's general information, it was found that there was no differences in population with different population general information.

From the analysis of the 7 habits of highly effective people against the population's general information, it was found that 5 general information showed difference, namely gender, age, major subject, grade point average, and their experience learning about 7 habits of highly effective people. However, experience in earning extra income; experience in participation in activities organized by the faculty of the university; experience in initiating, being a leader or participating in students' activities; and experience learning about entrepreneurship showed no difference in the population's the 7 habits of highly effective people.

From Pearson's correlation analysis, it was found that the relationship between entrepreneurship and the 7 habits of highly effective people was at the low level. Three pairs of relationships were shown to be at the highest level in the following order: 1) Persistence with Habit 1: Be Proactive 2) Persuasion and Networking with Habit 4: Think Win/Win 3) Persuasion and Networking with Habit concerning Emotional Bank Account.

บทนำ

โลกของอุตสาหกรรมกำลังก้าวเข้าสู่การปฏิวัติครั้งใหม่ ที่เรียกว่า อุตสาหกรรม 4.0 (Industries 4.0) ด้วยความรู้และนวัตกรรมเทคโนโลยีอันทันสมัยที่เป็นตัวขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลง ปัจจุบันทุกประเทศบนโลกมีการเชื่อมต่อกันอย่างไร้พรมแดนในทุกมิติ เกิดการแข่งขันกันสูงขึ้นเรื่อย ๆ หลายประเทศจำเป็นต้องปรับตัวสู่การพัฒนาในยุคอุตสาหกรรม 4.0 เพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน ผู้ที่ศึกษาในภาคอุตสาหกรรมจึงต้องมีการปรับตัว เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นตลอดเวลาและสามารถอยู่รอดได้ในระยะยาว โดยคณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่เป็นสถาบันการศึกษาที่มีผลิตบุคลากรเข้าไปเป็นผู้ประกอบการและบุคลากรในภาคอุตสาหกรรม มีปณิธานในการดำเนินงาน คือ มุ่งเน้นการผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพ และมีจิตสำนึกที่ดีต่อสังคม มุ่งเน้นการเป็นสถาบันวิชาการทางอุตสาหกรรมเกษตรที่มีความเป็นสากล สร้างความร่วมมือทางวิชาการระหว่างองค์กรภาครัฐและภาคเอกชน ทั้งในระดับประเทศและระดับนานาชาติ

การพัฒนาทักษะของนักศึกษาในภาคอุตสาหกรรมในปัจจุบัน นอกจากความรู้ทางวิชาการหรือความรู้ในรายวิชาหลักพื้นฐานควรต้องมีความรู้และทักษะในด้านอื่น ๆ ประกอบด้วย ดังเช่น แนวคิดเรื่องคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ เพราะความเป็นผู้ประกอบการไม่จำเป็นว่าจะต้องมีกิจการ หรือประกอบธุรกิจของตัวเอง แต่ทุกอาชีพสามารถนำเอาคุณลักษณะของผู้ประกอบการไปประยุกต์ให้เข้ากับอาชีพของตนเองได้ อีกทั้งยังมีแนวคิด 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ที่มีประสิทธิผลสูงที่สามารถเป็นแนวทางให้นักศึกษาสามารถใช้ชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล ซึ่งทักษะเหล่านี้เป็นส่วนในการช่วยพัฒนาตนเองให้ไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้ นำไปสู่ความสำเร็จในหน้าที่การงานและการดำเนินชีวิตในอนาคตได้

ดังนั้นผู้ศึกษาจึงมีความสนใจในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นผู้ประกอบการกับอุปนิสัยของผู้ที่มีประสิทธิผลสูงของนักศึกษาคณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยอาศัยแนวคิดเรื่องคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ และเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้ที่มีประสิทธิผลสูงในการพัฒนาตนเองให้ไปสู่ความสำเร็จในการดำเนินชีวิต เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนานักศึกษาให้พัฒนาเป็นบุคลากรทางอุตสาหกรรมที่ดี มีคุณภาพ ประสบความสำเร็จ ตลอดจนเพื่อให้ได้ทราบถึงข้อมูลที่เป็นประโยชน์ที่ทางคณะสามารถนำไปใช้ในการพัฒนากิจการของนักศึกษา เพื่อเพิ่มศักยภาพนักศึกษาต่อไป

แนวคิดและทฤษฎี

แนวคิดเรื่องคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurial Characteristics)

ออร์พิน สันติธีรากุล (2560) ได้อ้างถึงการศึกษานี้ของ The Management System International in Washington, D.C. พบว่าผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จจะประกอบไปด้วย คุณลักษณะในความเป็นผู้ประกอบการ (Personal Entrepreneurial Characteristics) หรือ PECs ประกอบไปด้วย 3 ศักยภาพ 10 คุณลักษณะดังนี้

1. ศักยภาพแห่งความสำเร็จ ประกอบด้วย 5 คุณลักษณะ ได้แก่ คุณลักษณะการแสวงหาโอกาส คุณลักษณะความมุ่งมั่น คุณลักษณะความมีพันธะต่องาน ความผูกพัน ความรับผิดชอบในงาน คุณลักษณะความต้องการไฝ่หาทางด้านคุณภาพ และประสิทธิภาพ และคุณลักษณะความกล้าเสี่ยง
2. ศักยภาพแห่งการวางแผน ประกอบด้วย 3 คุณลักษณะ ได้แก่ คุณลักษณะการตั้งเป้าหมาย คุณลักษณะการประเมินอย่างมีระบบ และคุณลักษณะการแสวงหาข้อมูล
3. ศักยภาพแห่งอำนาจ ประกอบด้วย 2 คุณลักษณะ ได้แก่ คุณลักษณะการชี้ชวน การชักชวน การมีเครือข่าย และคุณลักษณะความเชื่อมั่นในตนเอง

แนวคิดเรื่อง 7 อุปนิสัยสำหรับผู้มีประสิทธิผลสูง (The 7 Habits of Highly Effective people)

โควี (2004) ได้กล่าวว่า ก่อนมีอุปนิสัยที่ดี และนำไปสู่ผู้ที่มีประสิทธิผลนั้นต้องเริ่มจากการปรับมุมมอง เปลี่ยนกรอบความคิดที่นำไปสู่การเปลี่ยนทัศนคติและพฤติกรรมไปในทางที่ถูกต้อง โดยการปรับมุมมองความคิด และการพัฒนาตนเองเป็นเรื่องที่สามารถทำได้อยู่ตลอดเวลา เมื่อทำเป็นประจำจะเกิดเป็นอุปนิสัยที่เกิดขึ้นจากมุมมองความคิดและพัฒนาตนเองจนกลายเป็นอุปนิสัยส่วนตัวที่ดีของแต่ละบุคคล โดยบุคคลนั้นสามารถเปลี่ยนแปลงเป็นผู้ที่มีประสิทธิผลได้ด้วย 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้ที่มีประสิทธิผลสูง ประกอบด้วย อุปนิสัยที่ 1 ปี-โปรแอกทีฟ อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งสำคัญก่อน อุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนแล้วจึงให้ผู้อื่นมาเข้าใจเรา อุปนิสัยที่ 6 ผนึกพลังประสานความต่าง และอุปนิสัยที่ 7 ลับเหลี่ยมให้คมเสมอ

สรุป 7 อุปนิสัยสำหรับผู้มีประสิทธิผลสูงได้ว่าเป็นหลักการในการสร้างคุณลักษณะที่เป็นปัจจัยพื้นฐานของความสำเร็จในชีวิต ซึ่งเมื่อนำหลักการเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้ที่มีประสิทธิผลสูงมาปฏิบัติจนกลายเป็นอุปนิสัยพื้นฐานของตนเอง

แล้ว จะนำไปสู่ความสำเร็จ โดยอุปนิสัย 7 ประการเป็นการเปลี่ยนกรอบความคิดที่จะนำไปสู่การเปลี่ยนทัศนคติและพฤติกรรมไปในทางที่ถูกต้อง แต่ละอุปนิสัยจะมีบทบาทเพิ่มขึ้นอย่างค่อยเป็นค่อยไปโดยรวมเข้ากันเป็นหนึ่งเดียว ทำให้อุปนิสัยส่วนตัวของแต่ละคนมีประสิทธิผล จากการที่พึ่งพาผู้อื่นไปเป็นพึ่งพาตัวเองและนำไปสู่การพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน

วิธีการดำเนินการศึกษา

ขอบเขตเนื้อหา

การศึกษานี้ประกอบด้วยการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นผู้ประกอบการกับเจตคติอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้ที่มีประสิทธิผลสูง เพื่อใช้ในการวัดความสำเร็จของนักศึกษาคณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ซึ่งประกอบด้วย แนวคิดคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ และแนวคิดเจตคติอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้ที่มีประสิทธิผลสูง

ขอบเขตประชากร และเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

การศึกษานี้ใช้วิธีเก็บรวบรวมข้อมูลนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2560 คณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวน 273 คน ซึ่งเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ สาขาวิชา เกรดเฉลี่ยสะสม เคยทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริมหรือไม่ ความถี่ในการร่วมกิจกรรมกับทางคณะ/มหาวิทยาลัย ประสพการณ์ในการเป็นผู้นำหรือมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม ประสพการณ์การเรียนรู้เจตคติอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้ที่มีประสิทธิผลสูง และประสพการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับความเป็นผู้ประกอบการ

ส่วนที่ 2 แบบวัดคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการด้วยตนเอง (Personal Entrepreneurial Characteristics : PECs) จากการพัฒนาของ Management Systems International (MSI) และ McBer Team : Azarcon, Ernie Roy S., (2008 อ้างถึงใน อรพิน สันติธีรากุล, 2560) เป็นแบบวัดแบบประเมินตนเอง คำถามที่ใช้ประกอบด้วย 55 ข้อความสั้น ๆ ให้อ่านแต่ละข้อและตัดสินใจวัดความเป็นตัวเอง โดยเป็นข้อคำถามแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ได้แก่ ตลอดเวลา ปกติ บางครั้ง น้อย ไม่เคย

ส่วนที่ 3 แบบประเมินตนเองเจตคติอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้ที่มีอุปนิสัยผู้ที่มีประสิทธิผลสูงของ Covey (2010 อ้างถึงใน ธีรธรรณญ์ เกียรติไชยากร, 2554, 286-291) ประกอบด้วย แบบวัดบัญญัติชื่อมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต และเจตคติอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้ที่มีประสิทธิผลสูง โดยให้ตอบระดับความสอดคล้องกับความเป็นจริง โดยเป็นข้อคำถามแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 6 ระดับ ได้แก่ น้อยที่สุด น้อย ค่อนข้างน้อย ค่อนข้างมาก มาก มากที่สุด

ผลการศึกษา การอภิปรายผลการศึกษา และข้อเสนอแนะ

ผลการศึกษา

ผลการศึกษาพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 79.12 และมีอายุ 22 ปี ร้อยละ 84.23 และศึกษาในสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอาหารมากที่สุด ร้อยละ 20.15 ส่วนใหญ่สอบได้เกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ระหว่าง 2.50 ถึง 2.99 ร้อยละ 48.72 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่เคยมีประวัติการหารายได้พิเศษระหว่างกำลังศึกษาคิดเป็นร้อยละ 54.58 มีประสพการณ์การเข้าร่วมกิจกรรมของคณะและมหาวิทยาลัยบางครั้ง คิดเป็นร้อยละ 68.10 ไม่เคยมีประสพการณ์การเป็นผู้ริเริ่มผู้นำหรือมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 53.85 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่เคยมีประสพการณ์การเรียนรู้อุปนิสัยตามหลักการเจตคติอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้ที่มีประสิทธิผลสูง คิดเป็นร้อยละ 85.71 และไม่เคยมีประสพการณ์การเรียนรู้คุณลักษณะของความเป็นผู้ประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 68.13

ผลการศึกษาในส่วนคุณลักษณะของความเป็นผู้ประกอบการพบว่านักศึกษามีระดับคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการอยู่ในเกณฑ์ดีทุกคุณลักษณะ มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 16.76 โดยคุณลักษณะความมีพันธะต่องาน ความผูกพัน ความรับผิดชอบในงาน มีค่าสูงสุดค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.80 รองลงมาคือคุณลักษณะการแสวงหาข้อมูล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.64 คุณลักษณะการประเมินอย่างมีระบบมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.24 คุณลักษณะการตั้งเป้าหมาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.13 คุณลักษณะความมุ่งมั่น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.98 คุณลักษณะความต้องการใฝ่หาทางด้านคุณภาพและประสิทธิภาพ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.51 คุณลักษณะความเชื่อมั่นใน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.46 คุณลักษณะการชี้ชวน การชักชวน การมีเครือข่าย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.33 คุณลักษณะการแสวงหาโอกาส มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.13 และคุณลักษณะความกล้าเสี่ยงมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 15.46

ผลการศึกษาในส่วนอุปนิสัยตามหลักการเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงพบว่านักศึกษามีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.42 โดยพบว่าอุปนิสัยกลุ่มช่วยชนะสังคมมีค่าสูงสุดค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.48 และกลุ่มอุปนิสัยกลุ่มช่วยชนะส่วนตน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.39 ตามอุปนิสัยย่อยพบว่าอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดเท่ากับ 4.67 รองลงมาได้แก่ประเด็นอุปนิสัยที่ 7 ลับเหลี่ยมให้คมอยู่เสมอ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58 อุปนิสัยที่ 1 ปี-โปรแอกทีฟ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.48 อุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.47 และอุปนิสัยบัญญัติใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.42 ส่วนกลุ่มอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมากได้แก่ อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งสำคัญก่อน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 และอุปนิสัยที่ 6 ผนึกพลังประสานความต่าง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 ตามลำดับ

ผลการศึกษาในส่วนของการเปรียบเทียบคุณลักษณะทั่วไปกับคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ พบว่าไม่มีคุณลักษณะทั่วไปใดที่ทำให้ค่าเฉลี่ยคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการแตกต่าง และเมื่อเปรียบเทียบคุณลักษณะทั่วไปกับอุปนิสัยตามหลักการเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง พบว่าด้านเพศ อายุ สาขาวิชา เกรดเฉลี่ยสะสม และประสบการณ์การเรียนรู้ตามหลักการเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง เป็นคุณลักษณะทั่วไปที่ทำให้อุปนิสัยตามหลักการเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงมีความแตกต่าง ซึ่งนักศึกษาที่เคยเรียนรู้หลักเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงมีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยสูงกว่านักศึกษาที่ไม่เคยเรียนรู้อุปนิสัยตามหลักเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

อภิปรายผลการศึกษา

การศึกษาในครั้งนี้ได้ใช้แนวคิดคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ และเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงเป็นแนวทางในการศึกษา ในหัวข้อคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ ผู้ศึกษาได้ศึกษาการศึกษาของ ภูษณิศา เตชเถกิง (2555) ที่ศึกษาเรื่องการพัฒนาผู้ประกอบการท้องถิ่นและการตลาดท่องเที่ยวโดยชุมชน อำเภอ สันกำแพง จังหวัด เชียงใหม่ พบว่าผลการศึกษามีความสอดคล้องกับงานวิจัยอ้างอิง โดยคะแนนคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการอยู่ในเกณฑ์ดี คะแนนเฉลี่ยคุณลักษณะความมีพันธะต่องาน ความผูกพัน ความรับผิดชอบในงานมากที่สุด และคะแนนเฉลี่ยคุณลักษณะความกล้าเสี่ยงน้อยที่สุดเช่นกัน

ในด้านเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ผู้ศึกษาได้ศึกษาการศึกษาของ ดลญา นันทิ (2554) ที่ทำการศึกษารื่องระดับอุปนิสัยสำหรับผู้ที่มีพรสวรรค์ 7 ประการของนักศึกษาคณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงที่พบว่าภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการศึกษารื่องนี้ที่พบว่าภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก โดยการศึกษาของ ดลญา นันทิ (2554) เป็นการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชั้นปีที่ 1-4 ปีการศึกษา 2553

การศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาจากประชากรนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2560 ทำให้ผลการศึกษาที่ได้ออกมาไม่ สอดคล้องกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับคณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

คุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ และเจตคติอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ถือเป็นสิ่งที่ช่วยให้นักศึกษาสามารถ ดำเนินชีวิตไปสู่ความสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีประสิทธิผล ซึ่งทางคณะสามารถนำเอาแนวคิดทั้ง 2 แนวคิดนี้ไป สอดแทรกกับกิจกรรมต่าง ๆ ภายในคณะ เพื่อเพิ่มศักยภาพภายในตัวของนักศึกษา เช่นกิจกรรมอุตสาหกรรมเกษตร สานสัมพันธ์ กิจกรรมแม่เหียะสัมพันธ์ กิจกรรม Pre-college ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ทางคณะได้จัดขึ้นอยู่แล้ว โดยอาจเพิ่ม การบรรยายในแนวคิดทั้ง 2 แนวคิด แทรกลงในกิจกรรม หรืออาจบรรยายละเอียดของกิจกรรมให้นักศึกษาได้มีความร่วมมือ กันมากขึ้น เพื่อเป็นจุดประกายให้เกิดแนวคิดต่อตนเองในการดำเนินชีวิต และยังช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาได้ฝึกพัฒนาตนเอง ผ่านกิจกรรม

ข้อเสนอแนะสำหรับนักศึกษาคณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

การนำเอาแนวทางปฏิบัติตามหลักอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง และคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ ไปปรับ ใช้ในการดำเนินชีวิตอย่างสม่ำเสมอและสามารถพัฒนาควบคู่กันไปได้ ซึ่งจะเป็นสิ่งที่ดีต่อตัวนักศึกษา เมื่อเราปฏิบัติจนเคยชิน และติดเป็นนิสัย กลายเป็นอุปนิสัยที่ดีในตนเอง จะเป็นสิ่งที่ช่วยให้นักศึกษาสามารถดำเนินชีวิตไปสู่ความสำเร็จได้อย่างมี ประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล เช่นการพัฒนาคุณลักษณะของความเป็นผู้ประกอบการด้านการซื้อขวน การชักชวน การมีเครือข่ายกับอุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ ความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน เป็นการรู้จักการรักษาประโยชน์ทั้งของ ตนเองและผู้อื่น รู้จักหาวิธีคิดแก้ปัญหาให้ทั้งสองฝ่ายได้รับประโยชน์และสร้างความพึงพอใจร่วมกัน เป็นการสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ ดีต่อผู้อื่น รู้จักการประสานงานที่ดี ทำให้สร้างเครือข่ายทางสังคมได้ โดยอาจนักศึกษาคควรหมั่นเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งที่ในคณะหรือทางมหาลัยจัดขึ้น ให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่ รู้จักสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น อาจมีการเปลี่ยนทีมหรือเปลี่ยน กลุ่มในการทำงาน รู้จักมีความกล้าแสดงออกเมื่อมีการให้ออกความเห็นหรือให้เป็นตัวแทนในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งเป็นการ สร้างภาวะความเป็นผู้นำให้แก่ตนเอง สร้างความเชื่อมั่นในตนเองอีกด้วย

บรรณานุกรม

- โควี, สตีเฟน อาร์. (2547). *อุปนิสัย 7 ประการ พัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง*. แปลจาก 7 Habits of Highly Effective People. แพลและเรียบเรียงโดย สงกรานต์ จิตสุทธิภากร และนิรันดร์ เกษาคุปต์. กรุงเทพฯ: เม็ดทราย พรินต์ติ้ง.
- ดลญา นันทิ. (2554). *การวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการ เจตคติอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง*. (การค้นคว้าแบบอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).
- ธัตถ์ธรรณู เกียรติไชยากร. (2554). *การวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจตคติอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง*. (การค้นคว้าแบบอิสระ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).
- ภูษณิศา เตชเถกิง. (2555). *การพัฒนาผู้ประกอบการท้องถิ่นและการตลาดท่องเที่ยวโดยชุมชน อ.สันกำแพง จ.เชียงใหม่*. เชียงใหม่: คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- อรพิน สันติธรรมาภรณ์. (2560). *การเป็นผู้ประกอบการและการจัดการธุรกิจขนาดย่อม*. เชียงใหม่: ภาควิชาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่